

BOB HOGEN ELST

Sound en banddrummen

Bob Hogenelst (23) groeide op met blues en rock. Via John Bonham, verschillende hobbybandjes en de Herman Brood Academie werkte hij zich op tot conservatoriumstudent en drummer van Automatic Sam en Birth Of Joy. Door het succes van beide acts moest hij dit jaar een keuze maken. Het werd de laatste groep, waarvan het album *Life In Babalou* verscheen in maart.

Liever had Hogenelst helemaal geen beslissing gemaakt, maar drie dubbelboekingen in twee weken maakten de noodzaak pijnlijk duidelijk. 'Birth Of Joy vond ik uiteindelijk net iets leuker. Iets uitdagender ook, door het gebruik van twee melodische instru-

menten: gitaar en orgel. Die combinatie zorgt voor een andere stijl dan bij Automatic Sam, waar het draait om gitaren en doorknallen op één groove. Bij Birth Of Joy bevatten de songs meerdere thema's en is er iets meer sprake van dynamiek.

'Ik groeide op met Led Zeppelin en Jimi Hendrix. John Bonham was en is mijn allergrootste held. Tot mijn twaalfde luisterde ik bijna nergens anders naar. Ik ging op les bij een drummer uit het dorp, speelde in verschillende lokale bandjes en verder altijd keihard meerammen met cd's die ik leuk vond. Overall waar ik muziek kon maken, deed ik dat; niet alleen drums, ook gitaar en basgitaar. Hierdoor deed ik ervaring op en ontdekte dat er meer was dan hard en snel spelen.

'Op de Herman Brood Academie kreeg ik pas serieus les. Ik verdiepte me in verschillende stijlen en drummers. Ik analyseerde helden als Bonham, Mitch Mitchell, Ginger Baker en Nick Mason, en leerde hun invloeden kennen. Dat pakte uit als een onderzoek naar mezelf. Ik leerde waarom ik deed wat ik deed en hoe ik mezelf kon verbeteren. Zo ontdekte ik bijvoorbeeld dat ik een echte banddrummer ben. Met oefenen in mijn eentje heb ik niet zo veel.'

Ook de opnamen van *Life In Babalou* waren leerzaam. 'Ik wilde een ruimtelijk geluid, met een open klank en veel volume. Niet voor niets gebruik ik grote ketels zonder demping en met dichte vellen, zelfs geen gat in het voorvel van mijn bassdrum.

Het idee was om het geluid van Bonham als basis te nemen, vooral die van het nummer *When The Levee Breaks*, van *Led Zeppelin IV*, misschien wel de vetste drumsound ooit. Helaas hoor je daar in het eindresultaat niet zo veel van terug. Wel erg geslaagd is het intro van *Magic*. Voor de basispartij hield ik alleen het ritme van de gitaar bij op mijn bekkens. Daarna zette ik mijn drumstel in een opslaghal naast de studio, plaatste drie microfoons in de hal en speelde het intro mee. Dat zorgde voor een enorm ruimtelijk geluid, waar ik echt heel trots op ben.' (Wouter Dielesen)

www.birthofjoy.com

Mike Nicolaassen

SIMON SEGERS

Sound en attitude

'Niet zozeer 'wat' je speelt, maar vooral 'hoe' je speelt is belangrijk.' Dat is het credo van de Gentse drummer Simon Segers (29). Bij zijn jazzgroep De Beren Gieren en de eclectische rockband Stadt (voorheen *Marvelas Something*) voelt hij zich artistiek het nauwst betrokken. Daarnaast speelt hij in diverse andere bands en probeert hij zo goed als mogelijk van zijn muziek te leven.

'Ik groeide op in een muzikale context. Mijn vader leerde me kritisch naar muziek luisteren en nam

me van kleins af mee naar optredens. Onmiddellijk was ik gefascineerd door drums. Van zodra ik iets had om op te slaan, begon ik mee te spelen in de groepjes van mijn broer.' Muziekschool en conservatorium waren de logische volgende stap en zo belandde Segers in tal van groepen, waarvan De Beren Gieren en Stadt momenteel zijn belangrijkste muzikale projecten vormen. Met die eerste won hij de wedstrijd 'Jong Jazztalent Gent' en ook in een volgende editie ging hij met de hoofdprijs lopen, ditmaal in het Nathan Daems Quintet.

'Het begon allemaal met rockdrummen, maar via het conservatorium kwam ik ook in aanraking met jazz. En beide kanten beïnvloedden mijn huidige drumstijl. Ik kan wel swingen, maar ben zeker geen straight ahead jazzdrummer. Dat is ook voor rock niet het geval, ik speel niet zomaar *boem klets*. Ik heb wel graag dat het open blijft, en dat niet alles op voorhand vast ligt. In improvisatiemuziek is dat evident, maar ook in rock vind ik het vervelend als ik dezelfde fills op dezelfde momenten begin te spelen. Dan denk ik: durf jezelf en je medemuzikanten eens te verrassen.'

'De muziek dienen en de performance primeren voor mij. Niet per se wát een drummer speelt is belangrijk, maar wel zijn sound en zijn attitude. Techniek hebben is uiteraard nuttig, maar je moet

vooral proberen je ziel in de muziek te steken. Soms zie ik groepen die bestaan uit geen al te bijster goede muzikanten, maar toch blijkt hun muziek wel te werken. Daar kan ik echt van genieten. Natuurlijk is virtuositeit én goede muziek nog beter, maar uiteindelijk staat de muziek en de band boven het individu; dat heet muzikale magie.

'Het klinkt misschien nogal oppervlakkig, maar ook hoe een drummer op het podium beweegt, vind ik heel belangrijk. Sommige drummers zie je enorm stijf spelen en dat ergert me mateloos. Wanneer je dan wegstapt, klinkt het soms best wel oké, maar als je dan terug gaat kijken: aagh!' (Stijn Claeysier)

www.deberengieren.be
www.myspace.com/marvelassomething

Cees van de Ven

Jan Kloosterboer

JOOST WESSE LING

Sound en overtuiging

Joost Wesseling studeerde onlangs af aan het Rotterdams conservatorium en ziet de toekomst zonnig tegemoet. Met een volgeplande zomer in het vooruitzicht en een diploma op zak leeft de geboren Groninger in de wetenschap dat nu echt de vrijheid ontstaat om een leven als muzikant op te bouwen.

Hoe wat en waar, daarover heeft hij zijn ideeën. Maar te ver vooruit kijken wil hij op dit moment nog niet. 'Ik ben nu vooral druk met spelen, onder andere in de band van zangeres Simone Roerade, onder de naam Mrs. Hips. Ook speel ik met Hammond-organist Carlo de Wijs. Hij heeft zijn eigen show op de Floriade in Venlo, wat garant staat voor

een aanzienlijk aantal optredens. Dat is een stuk afwisselender dan het lijkt, want er spelen telkens weer andere gastmuzikanten mee. Na de zomer wordt het geleidelijk wat minder druk, maar dat is geen verrassing. Wellicht ga ik dan wat les geven, maar op dit moment is dat nog niet nodig.'

Van zijn zevende tot zijn twaalfde kreeg Wesseling klassiek pianoles. Daarna stapte hij over op slagwerk en ging hij in de leer bij een jazzdrummer. Hij meldde zich aan bij de popopleiding van het Rotterdams conservatorium om les te kunnen krijgen van Hans Eijkenaer, en zo geschiedde. 'Pop heeft wel mijn voorkeur, maar wanneer ik word gevraagd om

ergens in te vallen wil ik niet per se vasthouden aan bepaalde genres. Dat betekent niet dat ik ineens metal ga drummen, maar ik wil het voorlopig graag zo breed mogelijk houden en met zo veel mogelijk verschillende muzikanten spelen. Ik ben de laatste tijd ook steeds meer aan het experimenteren met sound. Een delay op je snare kan bijvoorbeeld goed werken, of een kapotte splash op je vel leggen; dat geeft een heerlijk ranzig geluid. Zulke experimenten zijn heel belangrijk voor de ontwikkeling van een eigen stijl.

En na de zomer? Wesseling laat het nog in het midden, maar aan plannen geen gebrek. 'Ik zou in

de toekomst graag in mijn eigen studio drumtracks opnemen. De apparatuur heb ik, maar ik ben nog op zoek naar een geschikte ruimte. Zodra ik die heb, ga ik mijn website online zetten. Verder wil ik met mijn band Sir James een album opnemen. We nemen de tijd, want het moet echt iets worden waar we helemaal achter staan. Voor de rest zie ik wel wat er op mijn pad komt. Zolang je hard blijft werken en je ogen open houdt voor interessante ontwikkelingen zullen zich altijd mogelijkheden voordoen, daar ben ik van overtuigd.' (Bart Higler)

www.simoneroerade.com/nl (Mrs Hips)